

„Visokeriopa veikla gali ir turi mus vesti Dievo link“

Neatidėliotinai svarbu skleisti Kristaus mokymo šviesą. Ugdykis, prisipildyk aiškių idėjų, krikščioniškos žinios pilnatvės, kad paskui galėtum perduoti tai kitiems. – Nelauk apšvietimų iš Dievo, kuriam nėra ko tau juos teikti, kai savo žinioje turi konkrečias žmogiškas priemones: studijas, darbą. (Kalvė, 841)

gruodžio 12 d.

Krikščionis turi alkte alkti žinojimo. Viskas – nuo pačių abstrakčiausių dalykų iki paprastų praktinių darbų – gali ir turi vesti Dievo link. Juk nėra tokios žmogiškos veiklos, kuri negalėtų įgauti šventumo matmens, kuri nebūtų puiki proga tapti šventesniai ir bendradarbiauti su Dievu dėl kitų žmonių – savo bendradarbių – šventumo. Kristaus sekėjų šviesa neturi būti slepiama kur nors slėniuose, bet užkelta į kalno viršūnes, kad žmonės „matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje

Šitaip dirbti reikėtų melstis. Šitaip mokytis – melstis. Taip tyrinėti – taip pat reikėtų melstis. Mes visuomet darome tą patį, nes viskas gali būti malda, visokeriopa veikla gali ir turi mus vesti Dievo link, nuo ryto iki vakaro palaikyti mūsų santykius su Juo. Bet koks garbingas darbas gali būti malda, o visi malda paversti darbai ir yra apaštalavimas. Šitaip

sieloje susikuria stipri ir paprasta gyvenimo vienovė.

Nebenoriu daugiau kalbėti šį pirmąjį Advento sekmadienį, kai pradedame skaičiuoti dienas, skiriančias nuo mūsų Išganytojo gimimo. Jau aptarėme savo krikščioniškojo pašaukimo tikrumą: Viešpats patikėjo mums misiją patraukti kitas sielas šventumo link, priartinti jas prie Dievo, suvienyti su Bažnyčia, išplėsti Dievo karalystę visose širdyse. Jėzus nori, kad būtume atsidavę, ištikimi, jautrūs, mylintys. Jis nori, kad mes būtume šventi ir labai artimi Dievui. (Kristus eina pro šalį, 10-11)